ANUL VIII.—No. 2277

EDIŢIA A TREIA

DUMINICA 6 AUGUST 1895.

NUMERUL 10 BANI

ABONAMENTELE
INCEP LA 1 ŞI 15 ALE FIE-CĂREÏ LUNI
SI SE PLATESC TOT-D'A-UNA INAINTE

IN Bucureşti LA CASA ADMINISTRAŢIEÏ
DIN Judeţe şi Streinătate PRIN MANDATE POŞTALE

	În ţară	În streinătate
UN AN	30 LEÏ	50 LEÏ
ŞASE LUNÏ	15 »	25 »
TREÏ LUNÏ	8 »	13 »

Un numer în streinătate 20 bani

MANUSCRIPTELE NU SE INAPOIAZA

Adevĕrul

Să te fereştĭ Române de cuiŭ strein în casă
V. Alexandri.

NUMERUL 10 BANI

ANUNCIURILE
DIN Bucureştĭ şi judeţe SE PRIMESC numaĭ la Administraţie
DIN Streinătate, DIRECT LA ADMINISTRAŢIE ŞI la toate oficiele de publicitate
ANUNCIURĬ LA PAG. IV . . . . . 0,30 b. linia
» » » III . . . . . 2,— leĭ »
» » » II . . . . . 3,— » »
INSERŢIELE ŞI RECLAMELE 3 LEĬ RÎNDUL.
La Paris, ZIARUL SE GĂSEŞTE DE VÎNZARE CU NUMERUL LA kioşcul No. 192, Boulev. St.-Germain

UN NUMER VECHIU 30 BANI

ADMINISTRAŢIA
PASAGIUL BĂNCEI NAŢIONALE (CASELE KARAGEORGEVICI)

Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACŢIA
PASAGIUL BĂNCEI NAŢIONALE (CASELE KARAGEORGEVICI)

Pericol National

Vestitele gîşte ale Capitolului n'aŭ rămas fără urmaşi. Dacă şi astăzi încă ceĭ însărcinaţi să dea alarma în cazurile de pericol îşi permit să adoarmă cîte o dată, ieste şi astăzi cine să dea alarma. Romînia poate fi sigură de acuma.

Un ziar din Bucureştĭ şi'a luat o sarcină, foarte onorabilă de alt-fel, să ne vestească cum că Ruşii conspiră acuma în potriva statului nostru şi că foarte puţinĭ sînt aceia carĭ îşi daŭ seamă de pericol. Nu facem nicĭ o vină acelora carĭ se interesează atît de călduros de soarta periclitată a Romîniei, dar ni se pare că apelurile disperate şi îndemnurile stăruitoare ca să ne alipim de tripla alianţă sînt, cel puţin, de prisos.

In Romînia nu maĭ e nevoie să se pledeze o asemenea cauză fiind-că această alipire este un pas îndeplinit şi fiind-că cele două marĭ partide de guvernămînt, sînt partizane ale politicei acesteia. Să ne mărginim, prin urmare a constata că dezideratele ziarului pomenit sînt admise.

Dar s'a imputat unora din noĭ şi ni s'a imputat ca o crimă, faptul că am povăţuit, într'un moment dat, să facem şi puţină politică rusească.

Nu vedem inconvenientul.

In politica din afară Romînia nu poate avea, aceea ce se chiamă, principiĭ. In politica din afară nicĭ nu trebuie ca un Stat să urmeze o linie trasă maĭ dinainte şi pe care să o urmeze orĭ cînd, fiind-că interesele predomină în tot d'auna. O ţară care nu ştie să facă politică de interese va face în tot d'auna o proastă politică, de care-ce imutabilitatea este o mare greşală faţă de mobilitatea politicei altora.

Să precizăm. Admiţînd că într'un moment interesele noastre ne poruncesc să mergem alăturĭ de tripla alianţă nicĭ un considerant nu ne poate îndemna să facem contrariul; dacă, însă, împrejurările ne-ar dicta altă politică, dacă ar fi dovedit că din partea Austriei saŭ a Germaniei n'am putea culege de cît pagube, nu numaĭ că ar fi o greşală din partea noastră ca să nu schimbăm această politică, dar am fi datorĭ s'o facem.

Anglia evident că ştie ce face în politica din afară, cu toate acestea o vedem cînd pe o cale cînd pe alta, cînd opunîndu-se progreselor Rusiei în Asia, cînd secondînd politica rusească pentru a împedica întinderea colonială a germanilor. Chiar statul romîn a făcut o asemenea politică. In 1877 Rusia era de temut tot atîta precum e astă-zĭ şi cu toate acestea, cu consimţimîntul general al oamenilor politicĭ s'a încheiat cunoscuta alianţă care a avut de rezultat războiul Ruso-Turco-Romîn.

In împrejurările de faţă poate maĭ puţin de cît orĭ-cînd ne putem pronunţa cu certitudine pentru o politică în potriva celei-l'alte. Astă-zĭ avem chestia ardelenească la ordinea zileĭ şi sîntem puşi într'o dificilă alternativă: orĭ să ne apărăm în contra politicei de expansiune a Rusiei şi, în acelaş timp, să sacrificăm interesele noastre de rasă; orĭ să luptăm din răsputerĭ pentru salvarea romînilor din Austro-Ungaria şi, în cazul acesta, să pierdem din vedere pe Rusia. De aceea socotesc că nu e maĭ mare greşală din parte-ne de cît să ne pronunţăm cu atîta uşurinţă pentru alipirea de tripla alianţă şi să strigăm, pentru ca toată lumea să ne auză: „Salvarea noastră o aşteptăm de la Berlin şi de la Viena!“

Chiar dacă am avea atîta nevoie de sprijinul triplei alianţe —ceia-ce e fals,— şi încă ar trebui să fim maĭ cumpătaţi. N'ar trebui să imităm greşala pe care o fac Francezii acuma cînd demonstrează pînă la ridicol că alianţa Ruşilor este o condiţie de existenţă pentru marea republică.

Un Stat dupe a căruia alianţă alergĭ în chip desperat are dreptul să-'ţi impuie toate condiţiile luĭ. Austro-Ungaria care are atîta nevoie de baionetele noastre, n'ar maĭ plăti cu nimic ajutorul ce i-am da, dacă noĭ ceĭ d'întîiŭ ne-am repezi în braţele eĭ strigînd deznădăjduiţĭ: „Tu eştĭ singura noastră salvatoare! Aman! căcĭ ne ajung Turciĭ din urmă!“

Să ne ierte ziarul democrat care preconizează o asemenea politică, dar nu'l putem aproba!

Noĭ cu tripla alianţă, în special cu una din puterile acesteĭ grupărĭ, avem şi alte interese de răfuit, noĭ nu putem trece cu buretele peste tot ceea-ce s'a petrecut în Ardeal, noĭ nu putem uita că politica de încredere oarbă în magnanimitatea împăraţilor şi dispreţul pentru garanţiĭ serioase le-am plătit cu pierderea Basarabieĭ.

Să ne apropiem de tripla alianţă dacă interesele Statuluĭ nostru ne impun această politică; dar să nu ne apropiem fără ca maĭ întîiŭ Austro-Ungaria să primească condiţiile Romînilor de dincolo.

Iar dacă e vorba să se prelungească regimul persecutor al maghiarilor, o înţelegere amicală cu Austro-Ungaria ar fi o neghiobie.

Const. C. Bacalbaşa.

Chestia Dobrogeĭ

Opinia preseĭ bulgare.

Un prieten bulgar mi-a adus maĭ multe bucăţĭ traduse din diferite articole scrise de ziarele bulgăreştĭ în chestia Dobrogeĭ. Lăsînd de o parte ziarele filo-ruseştĭ care exagerează totul, precum şi ziarele guvernamentale ca «Mir», care vorbesc în doĭ perĭ, aşa cum le şade maĭ bine tuturor ziarelor oficioase şi oficiale din lume, să vedem ce spun ziarele opoziţieĭ liberale, a opoziţieĭ radoslaviste, în chestia Dobrogeĭ.

Spusele acestor ziare aŭ importanţa cea maĭ mare, căcĭ ele reflectează opinia părţeĭ culte şi civilizate, opinia acelor carĭ şi-aŭ făcut educaţia în occident şi carĭ sînt partizaniĭ uneĭ politicĭ independente, apărată de influenţa rusească.

Ziarul «Narodno Siznanie» organ radoslavist, răspunzînd unuĭ articol injurios pentru Bulgaria pe care l'a publicat L'Indépendance Roumaine, *regretă că unele ziare romîneştĭ caută să turbure bunele relaţiĭ care esistă între cele două popoare. Ziarul bulgar recunoaşte că poporul romînesc are dreptul la cea maĭ mare iubire din partea bulgarilor, şi tocmaĭ fiind-că acest organ ni se arată aşa de simpatic, de aceea opinia luĭ asupra chestieĭ Dobrogeĭ e maĭ interesantă.*

Iat'o:

După ce constată că după statistica oficială romînească sînt în judeţul Tulcea, la 115,000 de locuitorĭ, 21405 de Bulgarĭ şi 25248 de romînĭ, Narodno Siznanie adaogă: „Şi dacă elementul romîn majorează în acest teritoriŭ nealipit Romînieĭ, şi dacă o consideraţĭ ca o provincie proprie a voastră, nedespărţită de regat, pentru ce continuaţĭ să o organizaţĭ şi să domniţĭ acolo numaĭ în virtutea unuĭ regulament?

Pentru ce nu introduceţĭ şi în Dobrogia constituţia de la 1884? Pentru ce nu permiteţĭ populaţieĭ dobrogene să participe prin reprezentanţiĭ eĭ în parlamentul romîn?

Iar ca concluzie: «Dar nu noĭ am deschis vorba despre această chestie. Am făcut'o însă fiind-că am fost provocaţĭ iar nu cu scopul şi cu voinţa de a pune o asemenea chestie la ordinea zileĭ».

* * *

Nouă—trebue s'o constatăm cu durere— spusele ziaruluĭ Radoslavist ne par fără replică.

Orĭ considerăm Dobrogea ca pe o provincie romînească, avînd drepturĭ egale cu restul ţăreĭ, şi atuncĭ se impune ca starea de excepţie care domneşte acolo să dispară, orĭ o considerăm ca o provincie vremelnic cucerită, şi atuncĭ Bulgariĭ aŭ drept să se gîndească la dînsa, să rîvnească să ne-o ia într'o zi.

Chiar populaţia dobrogeană are pînă la un punct dreptul să-şĭ arunce ochiĭ peste graniţă, căcĭ ea vede bine că noĭ ne încăpăţînăm s'o considerăm ca străină.

Şi cum oameniĭ aceştia trebue să se ocupe de îmbunătăţirea stăreĭ lor, să-şĭ spue păsul, să dorească reforme, toate lucrurĭ carĭ nu se pot face de cît pe calea luptelor politice, cum voiţĭ ca eĭ să aibă sentimente romîneştĭ cîtă vreme Romînia nu le acordă putinţa de-a lua parte la luptele politice ale ţăreĭ?

Bulgaria, dacă ar fi stăpînă pe Dobrogea, ar acorda imediat dobrogenilor toate drepturile politice.

Aceasta e primejdia cea mare: înstrăinarea în care ţinem pe Dobrogenĭ. *Putem noĭ scoate hrisoave şi tratate, documente de pe vremea luĭ Mircea, astea toate nu fac două parale faţă de nevoile dobrogenilor. Documentul cel maĭ bun în virtutea căruia am putea legitima domnia noastră în Dobrogea, e numaĭ constituţia.*

Aplicaţi-o şi veţĭ vedea cum dobrogeniĭ se vor simţi imediat legaţĭ de soarta Romînieĭ şi vor înceta de-a maĭ privi în spre Bulgaria, şi chiar bulgariĭ nu vor maĭ avea atuncĭ argumentul teribil pe care l'a produs «Narodno Siznanie».

I. Theodorescu.

Cîrciumile din sate

Cîrciuma e cel maĭ mare duşman al ţăranuluĭ; ea îĭ ruinează punga şi sănătatea, întreţine saŭ desvoltă toate viţiile care bîntuesc satele.

S'a crezut multă vreme că vina era numaĭ a cîrciumaruluĭ ovreiŭ, de aceea s'a şi interzis ovreilor de a avea cîrciumĭ prin comunele rurale.

Cîrciumarul ovreiŭ a fost însă înlocuit de cîrciumarul romîn, fie el descendent al coloniştilor luĭ Traian saŭ al plăcintaruluĭ Ţarigrădean. Răul n'a fost prin urmare de loc vindecat.

Dar poate că spirtul de cartoafe şi de porumb stricat nu pricinueşte atîtea rele prin sate cît lăcomia cîrciumarilor. Iar cînd primarul din sat saŭ altă persoană influentă cumulează cîrciuma cu primăria, apoĭ atuncĭ e vaĭ şi amar de bietul ţăran.

Nu există pacoste maĭ mare pe întinderea ţăreĭ ca primarul-cîrciumar. Ni se va obiecta însă că legea opreşte pe primar de a ţine cîrciumă în sat. Eĭ aşĭ! Numaĭ să vrea guvernul să trimeaţă inspecţiĭ serioase şi fără veste prin sate, şi se vor descoperi atîţia primarĭ-cîrciumarĭ cît păr în cap.

Natural că primarul ţine cîrciuma pe numele altuia, dar asta nu micşorează primejdia cu care e ameninţat ţăranul.

Nu maĭ vorbim de tragerea pe sfoară a fiscului, ea trebue să se practice pe o scară enormă prin satele în care cîrciumele sînt ţinute cu baniĭ şi cu oameniĭ primaruluĭ.

Am putea să dăm nume propriĭ de primarĭ şi de sate, dar atuncĭ am zădărnici ancheta pe care o cerem.

Fiind dat însă că alegerile se apropie, considerăm rîndurile de maĭ sus ca fiind nule şi neavenite în ochiĭ guvernuluĭ. Noĭ ne-am făcut totuşĭ datoria, sperînd că guvernul şi-o face-o măcar după alegerile din Octombrie.

I. Th.

INTRE RUSIA ŞI BULGARIA

Adevărul asupra situaţieĭ în Bulgaria. — Impăcarea şi recunoaşterea. — Treĭ condiţiĭ. — Politica externă a Bulgarieĭ. — Chestia realegeriĭ prinţuluĭ.

După ştirile ziarelor vieneze, este adevărat că în Bulgaria se pregătesc lucrurĭ importante... Nu e însă vorba de mobilizărĭ de armată, etc. Ceĭ carĭ aŭ răspîndit aceste veştĭ aŭ mers prea departe.

Se ţin de cît-va timp lungĭ consiliĭ de miniştri sub preşedinţia Prinţuluĭ, şi în aceste consiliĭ vorba este despre realizarea vecheĭ dorinţe *de a se dobîndi recunoaşterea prinţuluĭ Ferdinand conform tratatuluĭ din Berlin.*

Impăcarea şi recunoaşterea

S'a văzut, din dările de seamă despre primirea deputaţieĭ bulgare de către prinţul Ferdinand, că această deputaţie a fost pusă la cale de însuşĭ prinţul, care se află acum în ceĭ maĭ bunĭ termenĭ cu partidul rusofil.

O telegramă a ziaruluĭ *oficios austriac Fremdenblatt* spune că în adevăr deputaţia aceasta *a isbutit în misiunea eĭ.* Rusia *oficială* a făgăduit că va recunoaşte pe prinţul Ferdinand *cu condiţia ca el să devină bulgar.*

Prin aceste cuvinte ar fi a se înţelege o serie de condiţiĭ, pe carĭ bărbaţĭ de stat autorizaţĭ aĭ Rusieĭ le-aŭ expus în chipul următor:

Treĭ condiţiĭ

Prima condiţie e restabilirea constituţieĭ de la Tîrnova, ceea ce însemneaza *trecerea, dacă nu a prinţuluĭ însuşĭ, cel puţin a prinţuluĭ Boris la religia ortodoxă.*

Apoĭ să cere ca prinţul să se ţină strîns de constituţie, să se considere pe el însuşĭ drept domnitor nerăspunzător şi inviolabil, şi să nu pretindă a conduce el politica, ci să se lase condus de dorinţele poporuluĭ. Pentru aceasta va trebui să se facă *alegerĭ libere şi să se institue un adevărat guvernament parlamentar.*

A treia condiţie e învoirea prinţuluĭ ca Sobrania să voteze o hotărîre *prin care să se roage Rusia să trimeaţă un reprezentant diplomatic la Sofia* şi în acest chip să se restabilească relaţiile prieteneştĭ ale cercurilor oficiale din Bulgaria şi Rusia.

Politica externă

Numirea unuĭ reprezintant rus la Sofia nu va însemna, după părerea mitropolituluĭ Clement, amestecul Rusieĭ în afacerile *interioare* ale Bulgarieĭ

Atît el însă, cît şi întreaga partidă rusofilă sînt de părere *ca politica externă a Bulgarieĭ să se conforme după cea a Rusieĭ, pentru că numaĭ ast-fel va fi cu putinţă realizarea aceleĭ Bulgariĭ marĭ pe care a vrut s'o creieze pacea de la San-Stefano.*

Chestiunea realegereĭ

Chestiunea realegeriĭ prinţuluĭ a fost părăsită de către Rusia.

Se crede că de sigur atît prinţul cît şi Sobrania bulgară vor primi condiţiile de maĭ sus ale Rusieĭ.

Corespondentul din Sofia al ziaruluĭ *Neue freie Presse* a primit din partea unuĭ membru însemnat al Sobranieĭ bulgare asigurarea că guvernul bulgar îşĭ va da de acum toată silinţa să ajungă *cît maĭ curînd la o împăcare cu Rusia,* dar că nu e vorba de nicĭ o concesiune *de Stat.*

Recunoaşterea prinţuluĭ nu poate să coste şi nu va costa neatîrnarea ţăriĭ.

Vest.

Femeia romînă şi ungurii

In ajunul congresuluĭ naţionalităţilor din Ungaria, fostul deputat ungur şi actual consilier ministerial în Budapesta, D. Tomi Beksics, care are reputaţia de a fi teoreticianul şovinizmuluĭ unguresc, a scos o broşură politică sub titlul de: *Cestiunea romînă şi luptele raselor în Ungaria şi Transilvania.*

Această broşură plină de cele maĭ şoviniste inexactităţĭ, a fost exploatată mult de gazetele ungureştĭ. In special partea, care se ocupă cu «sălbătăcia poporuluĭ valach şi corupţiunea femeieĭ valache» a găsit aprobarea gazetelor ungureştĭ. Căcĭ broşura se ocupă nu numaĭ cu romîniĭ din Transilvania, ci şi cu ceĭ din Romînia şi în special cu femeile din Bucureştĭ, pe care le prezintă sub forma cea maĭ ordinară posibilă.

* * *

S'a găsit o singură gazetă în Budapesta, anume *Magyar Hirlap* a D-luĭ Horvath Gyula, care se condamne această broşură şi în special partea eĭ privitoare la femeia romînă.

Citām textual următoarele din *Magyar Hirlap*:

«Incă o observaţie. Beksics descrie în cartea sa şi caracterul femeieĭ romîne. Natural, că o caraterizează în mod nefavorabil. Noĭ nu credem, că asemenĭ lucrurĭ aŭ loc într'o scriere politică serioasă.

Şi-apoĭ, — se pare că Beksics nicĭ nu cunoaşte femeia romînă. Bune şi rele, frumoase şi urîte, aşa sînt şi ele, întocmaĭ ca femeile altor popoare. Posed şi ele toate acele calităţĭ excelente, carĭ împodobesc în genere sexul frumos.

«Şi maĭ e ceva, în care în adevăr sînt eminente: sînt între ele femeĭ atît de culte şi distinse, în cît în această privinţă ele pot rivaliza cu Parisul.

«In teză generală vorbind, ar fi fost maĭ bine pentru toţĭ dacă această carte n'ar fi văzut lumina zileĭ».

Acestea le spune o gazetă ungurească; din partea noastră n'avem nimic de adăogat.

Ad.

Ştirĭ de senzaţie

Ziua de mîine

E foarte posibil ca o ruptură să se întîmple între conservatorĭ şi junimiştĭ imediat după întoarcerea regeluĭ. Hărţuelile reciproce urmează cu mare patimă şi nepotrivirea de caracter dintre cele două tabere se accentuează tot maĭ mult.

Eventualitatea uneĭ rupturĭ a fost prevăzută acum cîte-va zile de către un intim al regeluĭ şi nu ar fi cu neputinţă ca să izbucnească criza maĭ curînd de cît credem.

Uniĭ conservatorĭ cred că o ruptură cu amiciĭ D-luĭ Carp ar fi chiar un cîştig pentru partid, căcĭ odată junimiştiĭ plecaţĭ, vor reveni imediat la matcă D-niĭ Păucescu, Iancovescu, I. Grădişteanu şi chiar cîţi-va foştĭ vernescanĭ. Neapărat că sînt încă foarte multe îndoelĭ dacă acest schimb ar fi avantagios.

Apoĭ maĭ este un punct negru: nu se ştie dacă regele ar acorda dizolvarea unuĭ cabinet Catargiu din care s'ar retrage D. Carp şi amiciĭ săĭ. In asemenea caz e foarte probabil că întreaga baracă se va prăbuşi.

O asemenea eventualitate, adică retragerea junimiştilor poate că chiar să surîdă regeluĭ, care nu prea are încredere în actualele capacităţĭ ale liberalilor-naţionalĭ, dar care ar privi cu plăcere la o combinaţie liberală din care D. Carp să nu fie esclus.

In sfîrşit într'o lună, cel mult, o să avem cîte-va schimbărĭ de senzaţie.

Telefon

Biblioteca naţională

Tot anul trecut cărţile Bibliotecei naţionale aŭ stat îngrămădite în nişte odăiţĭ din strada Academiei, odăiţĭ în care nu puteaŭ pătrunde de cît şoareciĭ. Pare că aceste nenorocite cărţĭ sînt menite să maĭ stea încă multă vreme acolo, căcĭ nu s'a luat nicĭ o măsură pentru a se închiria un local convenabil Bibliotecei.

Orĭ cît ar fi de incompletă Biblioteca naţională tot e maĭ bine s'o avem incompletă de cît de loc. Dacă am avea maĭ multe bibliotecĭ publice, tot calea-valea, am împărţĭ cu şoareciĭ şi cu alte gîngăniĭ iubitoare de hîrtie: una lor şi una nouă, două lor şi una nouă, orĭ cum ar fi, dar ne-ar rămînea şi nouă. Dar aşa! Atîta Bibiiotecă publică avem şi noĭ, şi pe aceea ne-a acaparat'o clasa rozătoarelor.

Bibliotoca „Fundaţiunei Carol“ nu poate satisface necesităţile publicului, căcĭ această bibliotecă e mică, şi conţine numaĭ scrierĭ speciale facultăţilor noastre.

Ne place să ne acoperim de sus şi pînă jos cu titlurile cele maĭ sforăitoare, întocmaĭ cum sălbaticiĭ se acoperă cu stambă colorată şi cu şirurĭ de mărgele colorate, ne numim o ţară cu instituţiĭ democratice, cu libertăţĭ publice, şi cînd colo o ţară autocrată ca Rusia, unde nu există libertatea tiparuluĭ, ne dă o mie înainte în unele privinţĭ. Nu există în Rusia oraşel cît de mic care să n'aibă cîte o bibliotecă publică, iar oraşele marĭ aŭ cîte maĭ multe.

Noĭ una avem în capitală şi pe aceea o ţinem închisă, în dezordine, în prada tuturor şoarecilor din strada Academiei.

Am dori să vedem punîndu-se cît maĭ curînd capăt acesteĭ neglijenţe.

Lynx.

DIN CARNET

După ce a murit!...

O vorbă romînească spune: «După ce a murit a maĭ trăit treĭ zile!...»

Se vede că Stambulof de şi asasinat, de şi mort şi îngropat totuşĭ maĭ trăeşte încă, de vreme ce Bulgaria atentează mereŭ la viaţa... cadavruluĭ săŭ.

O telegramă din Sofia ne vesteşte că şi alaltăierĭ mulţimea surescitată s'a repezit din noŭ asupra mormîntuluĭ fostuluĭ dictator şi că, dacă geandarmiĭ nu eraŭ acolo, cine ştie ce se alegea de rămăşiţele sale. Cu toate acestea tot s'aŭ întîmplat ceva stricăciunĭ, pe icĭ pe colo, adică ceva felinare dărămate, ceva geamurĭ sparte şi aşa maĭ încolo.

Această stare de lucrurĭ se cam apropie de sălbătăcie şi, nu ştiŭ cum, dar pare ca'ţĭ vine să aprobĭ toate cruzimile luĭ Stambulof văzînd acuma cu cine a avut de a face şi ce fel de elemente era chemat să ţie în frîŭ.

Se vede că pentru asemenea sălbatecĭ carĭ nu se daŭ înapoĭ nicĭ chiar dinaintea profanăreĭ mormintelor, era trebuincioasă mîna de fier şi despotizmul dictatoruluĭ. Intr'alt fel nimic nu maĭ poate înfrîna pe aceĭ lipsiţĭ de orĭ-ce sentiment moral, de orĭ-ce mobil omenesc.

Evident că geandarmiĭ n'aŭ să stea la infinit împrejurul aceluĭ mormînt, aşa că, dintr'o zi într'alta trebuie să ne aşteptăm ca oasele aceluia care a fost stăpînul Bulgarieĭ, să fie azvîrlite cîinilor, într'o bună zi.

Memphis.

Conjunctivită granuloasă

Civilizaţia unuĭ popor se cunoaşte, de sigur, nu după cele cîte-va forme exterioare şi înşelătoare, dar după munca spornică şi inteligentă.

Dar pe acest tărîm stăm slab de tot.

Abia, pe icĭ pe colo, se iveşte cîte un om muncitor, abia dacă ne putem mîndri cu cîte-va fapte maĭ însemnate la activul nostru. Incolo întunerec.

Iată o dovadă. Conjunctivita granuloasă bîntuie de atîta vreme în armată, atîţia soldaţĭ aŭ rămas orbĭ, o mulţime de oamenĭ zdravenĭ cerşetoresc astă-zĭ pe drumurĭ, dar civilizaţia noastră n'a fost încă, în stare ca să dea de leac.

Avem, ce e dreptul, tot aparatul civilizaţiuneĭ pentru noĭ, avem medicĭ şi consiliĭ medicale, avem facultăţĭ de medicină, avem un celebru laborator de bacteriologie, avem tot luxul exterior, însă rezultatele bune nu se văd. De atîta amar de vreme de cînd conjunctivita îşĭ face mendrele şi progresele eĭ nu sînt împiedicate; cel puţin nu ştim ca lucrul să fie luat în serios şi ca oameniĭ de ştiinţă să lupte în potriva flageluluĭ.

In alte ţărĭ, la ivirea uneĭ bolĭ primejdioase se fac sforţărĭ uriaşe, tot corpul medical e în picioare, oameniĭ de ştiinţă discută, revistele medicale, facultăţile, laboratoriile n'aŭ altă grijă, într'un cuvînt se simte că oameniĭ competenţĭ îşĭ înţeleg datoria.

Fără să bănuim inteligenţa saŭ competenţa oamenilor noştri de ştiinţă, constatăm numaĭ că dezinteresul tuturora este fenomenal. Abia dacă cîte un medic militar face cîte-va observaţiunĭ, abia dacă cîte un naiv îşĭ pierde o vreme preţioasă pentru o afacere atît de puţin remuneratorie. Incolo bărbaţiĭ noştri practicĭ, îşĭ văd de treabă, fără să cunoască nicĭ fiorul emulaţiuneĭ, nicĭ nobila ambiţiune, nicĭ dragostea civilizaţiuneĭ.

Şi cu toate acestea sîntem Belgia orientuluĭ.

Dragoş.

IMPRESIUNI & PALAVRE

(*Din carnetul lui* **Chiţibuş**)

De pe culmea *Schafbergului*, de pe o înălţime de 1780 metri, unde am ajuns cu un fel de «*maşină a neamţului*», *Chiţibuş* salută ţara romînească, cu toate panamalele sale şi pe cititorii de ambele sexuri ai *Adevĕrului!*

Chiţibuş vă salută dragi cititori, dar numai pielea lui ştie, ce a păţit pînă a ajuns aici. Mai întîi de la *Ischl* a mers pîna la St. Wolfgang cu un tren-jucărie, cu două clase: I-a şi a III-a, dar în care chiar de eĭ clasa I-a, tot în a III-a staĭ, de oare-ce nu sînt de cît patru locurĭ la această nobilă clasă. Vorba romînuluĭ: «*Puţin dar bun*». De aici un vaporaş te duce la gara drumuluĭ de fier funicular. E un singur vagon şi o maşină şi în tot-d'auna peste numărul reglementar de 60 de persoane se vîră maĭ mulţĭ inşĭ în această cutie de sardele. Iţĭ închide uşile şi trenul pleacă, agale, agale pe munte. In cutie e fumul tuturor ţigărilor Universuluĭ — (a nu se confunda cu ziarul *Universul*, care nu a deschis încă debit de tutun), e mirosul sudoareĭ, e amorţeala membrelor şi o căldură că pare-că ar fi la Bucureştĭ. Ce folos că peisagiul e splendid, cînd de-abia respirĭ în cutia neamţuluĭ! In sfîrşit, după un ceas şi un sfert de zăpuşeală ajungem la sfîrşitul supliciuluĭ nostru.

De aicĭ începe partea a doua, partea plăcută. Pe vîrf e aproape frig şi trebue să-ţĭ strîngĭ la piept paltonul cu îngrijire. Dar ce superb spectacol! Din toate părţile e o imensă panoramă, o serie întreagă de munţĭ şi de gheţarĭ care se pierde în infinitul ceruluĭ. In faţă sta *Dachşteinul* plin de zăpadă care străluceşte ca argintul la razele soareluĭ. Iţĭ pare aşa de aproape că pare-că l'aĭ ajunge cu mîna. Şi jos la poalele munteluĭ sînt lacurile *Salzkamergutuluĭ*: Iată lacul *St.-Wolfgang-Sée*, pe un verde deschis, alcătuit din două părţĭ egale şi pe care un munte din faţă îl arată chiar ca două lacurĭ.

Pe marginea luĭ biserica din St.-Wolfgang, pare o jucărie de copiĭ; în stînga e *Mond-Sée*, de un verde închis, apa absolut lină ca şi o oglindă — şi maĭ încolo *Atter-Sée* de un albastru care pe unele lacurĭ devine verde. Şi de ele, de aceste lacurĭ ne desparte o înălţime de peste 1200 de metri şi o prăpastie dreaptă ca păretele!

Pe acest vîrf, un splendid hotel cu o splendidă terasă şi o sală de mîncare spaţioasă, minunează călătorul care se întreabă cum la această înălţime poţĭ fi tot atît de bine servit ca la primele hoteluri din *Ischl?*

Privirea odată satisfăcută, stomahul mulţumit, trebue să mă gîndesc la momentul teribil al întoarcereĭ. Cum nu pot rămînea pe vîrful munteluĭ, pun la poştă această palavră şi cu regret mă bag în «cutia neamţuluĭ».

Ce mi-o păţi sufletul pînă jos, numaĭ pielea mea va şti şi cămaşa care va trebui de sigur s'o schimb.

Schafbergspitze, 29 Iulie
orele 3 p. m.

Chiţibuş

ECOURI DIN STRAINATATE

Germaniĭ în America de Sud. — Guvernul din Uruguay, care a adus din Prusia pe unul din ceĭ maĭ bunĭ inginerĭ hidraulicĭ, pe D. Kummer, e pe punctul de-a aduce un alt inginer german pentru a-ĭ încredinţa direcţia lucrărilor portuluĭ de primul ordin care se va construi la Montevideo.

Acest inginer german chemat să execute această lucrare, se numeşte Tolkemit; el va pleca în curînd la Montevideo.

***

Rezerviştiĭ pentru Cuba. — Mişcările de concentrare a rezerviştilor continuă pretutindenĭ.

Protestările care s'aŭ produs zilele trecute nu s'aŭ maĭ reinoit. Revoltaţiĭ vor fi pedepsiţĭ printr'o prelungire a termenuluĭ lor de şedere în Cuba.

***

Un diplomat arestat din greşală. — Poliţia din Winterthur (Elveţia) a arestat, pe timpul serbărilor tiruluĭ federal, pe baronul von der Pfordten, fost ministru plenipotenţiar al Bavarieĭ. Această arestare a fost facută în mijlocul bi ciuluĭ. După cît pare, diplomatul semăna cu un individ semnalat într'un raport al poliţieĭ. In urma intervenţieĭ cancelaruluĭ federal, D. Ringier, fostul diplomat a fost pus în libertate.

***

Ostilităţĭ între englejĭ şi italienĭ. — De cît-va vreme, o ostilitate foarte vie domnea între locuitoriĭ mahalaleĭ Brunswick-Square din Londra şi între o colonie de vînzătorĭ de îngheţată italienĭ, care se stabilise acolo. Se întîmplaseră dese scene de dezordine. Maĭ dăunăzĭ, o fetiţă de nouă anĭ, engleză, întovărăşită de o soră a eĭ de patru anĭ, s'aŭ dus în prăvălia unuĭ vînzător de îngheţată italian. Eşind din prăvălie, ea a început să spue că neguţătorul a încercat să atenteze la pudoarea eĭ. Tatăl feteĭ, întovărăşit de o mulţime furioasă, luară prăvălia cu asalt. Locuitoriĭ mahalaleĭ voiaŭ să maltrateze pe toţĭ italieniĭ. In adevăr, maĭ mulţĭ aŭ fost rănitĭ. Numaĭ după arestarea culpabiluluĭ, populaţia s'a liniştit.

CRONICA

Istoria unuĭ atentat

Un confrate din Capitală ne spune că: «Cu ocazia trecereĭ de la Viena la Sofia a principeluĭ Ferdinand, se plănuise un atentat, *al căruĭ victimă* era să fie *însuşĭ* principele».

Din fericire, n'a ieşit din toată istoria asta altă victimă de cît sărmana gramatică romînă, o fiinţă din nenorocire prea obicĭnuită cu ast-fel de maltratărĭ.

Cu toate acestea atentatul, după cum ne asigură citatul confrate, era pus la cale după toate regulele cunoscute.

«Atentatul — ne spune confratele — era pregătit maĭ dinainte», — lucru, după cum se ştie, elementar în materie de atentate de astea. Precauţiunea atentatorilor a mers însă şi maĭ departe. Inainte de a-l săvîrşi, eĭ «aşteptaŭ sosirea trenuluĭ». Alţĭ atentatorĭ maĭ puţin ghibacĭ s'ar fi grăbit poate să-l comită nainte de sosirea victimeĭ cu trenul.

Care va să zică «atentatul era plănuit să aibă loc», şi plănuit după cea maĭ bună chibzuială. Ce se întîmplă însă? Trenul nu soseşte, el trece pe altă parte... Şi iată pentru ce: «poliţia a păstrat cel maĭ mare secret *asupra acestuĭ* **atentat**, *despre care nicĭ principele Ferdinand n'a fost încunoştiinţat*».

Cu drept cuvînt se va putea zice că ăsta a fost cel maĭ curios atentat din cîte nu s'aŭ văzut vre-odată. Victima nu e de faţă, totuşĭ atentatul există, victima nu ştie nimic, poliţia ţine cel maĭ mare secret şi un reporter romîn află şi dă pe faţă toată istoria!

Brav reporter! A meritat pe deplin din partea directoruluĭ săŭ un premiŭ, care, din parte-mĭ aş propune să fie o frumoasă gramatică şi o logică idem.

Fritz.

Un regat nou

New-York-Herald conţine un foarte nostim interview pe care l'a avut unul din redactoriĭ săĭ cu marele cancelar şi secretar de stat al principatuluĭ Trinidad, contele de Boissière.

Se ştie că Anglia după ce ocupase în 1828 insula Trinidad, a declarat maĭ apoĭ că o abandonează. Pe la 1860, un fel de aventurier a pus stăpînire pe insulă şi s'a declarat Suveranul eĭ, de şi insula nu avea nicĭ măcar un singur locuitor. Noul suveran a notificat tuturor puterilor din lume fundarea nouluĭ Stat şi a noueĭ dinastiĭ.

Statul Trinidad pare că dispunea însă de resurse foarte slabe, cu toate că prinţul luĭ e ginerile «regeluĭ uleiurilor» a foarte bogatuluĭ D. Flager. Servitoriĭ strălucesc prin absenţa lor, aşa că însu-şĭ cancelarul principatuluĭ a venit să deschidă usa, cînd s'a prezentat redactorul luĭ *New-York-Herald*. Cancelarul a început prin a-şĭ spune toate titlurile, căcĭ el cumulează toate funcţiile din stat şi toate portofoliile ministeriale, de oare-ce statul nu maĭ are alţĭ locuitorĭ.

Cancelarul a înştiinţat pe redactor cum că Alteţa Sa James I se află la Los Angeles, în California, unde strînge cooliĭ chinezĭ şi japonezĭ pentru lucrările pe care vrea să le întreprindă în principat, maĭ ales pentru construirea unuĭ cheiŭ şi a unor antrepozite necesare exportăreĭ guanuluĭ.

Prinţul, a declarat cancelarul, n'are de gînd să declare războiŭ Anglieĭ saŭ Brazilieĭ, care revendică posesiunea statuluĭ săŭ. Ar fi cu neputinţă căcĭ armata sa nu se compune de cît din treĭ-zecĭ de coolĭ, a căror şef cu titlu de căpitan-general, e cancelarul. James I s'ar bate bucuros cu orĭ-cine, dar n'are cum, şi de aceea se bizue numaĭ pe dreptatea cauzeĭ luĭ. Speră însă că Anglia şi Brazilia se vor distruge reciproc si pe ruina lor va fîlfîi liber drapelul principatuluĭ Trinidad. Totuşĭ se declară gata a intra în tratative cu Anglia pentru stabilirea în insulă a unuĭ cablu telegrafic, pus sub controlul britanic.

Cancelarul a refuzat să arate care state aŭ recunoscut pe Trinidad, spunînd că e un secret de stat.

James I, interviewat la rîndul luĭ în Los Angeles, a confirmat în totuĭ spusele cancelaruluĭ săŭ factotum, dar s'a arătat ceva maĭ răsboinic «Dacă guvernul american nu vrea să mă recunoască în mod oficial, a spus prinţul, nu voiŭ părăsi totuşĭ lupta. Nu prea se vede adesea un singur om luptînd cu toate statele din lume. Eĭ bine, am s'o fac eŭ. Treaba e cam grea, ce-ĭ drept, dar dreptatea cauzeĭ mă face să înving.»

Acest prinţ caraghios, curios şi curajos se numeşte cu adevăratul luĭ nume, baronul Harden Hickaz.

BULETIN ATMOSFERIC

Institutul meteorologic

Bucureştĭ, 4 August 1895, 12 ore ziua

Inălţimea barometrică la . . . . 0° 757.5
Temperatura aeruluĭ C° . . . . 24°.6
Vîntul tăricel de la Vest.
Starea ceruluĭ: puţin noros.
Temperatura maximă de erĭ 28°
" minimă de astăzĭ " 11°
Temperatura la noĭ a variat între +33° şi +6°.

Erĭ vînt tăricel şi nor, noaptea timpul recoros şi cerul aproape acoperit. Barometrul a crescut în toată ţară, în Moldova maĭ mult. In cîte-va localităţĭ din Moldova de sus a plouat puţin. Temperatura s'a coborît mult în Muntenia.

Astă-zĭ timp recoros, puţin vînt şi nor. In Muntenia timpul mult maĭ călduros. Barometrul se coboară încet,

INFORMATIUNI

Ameninţările luĭ Georgi

Marele corumpător, Charles Georgi din Paris, nemulţumit de trista reputaţie pe care şi-a creat'o în ţară prin mijlocirea samsaruluĭ Brenning, ne ameninţă acum cu procese de calomnie.

In adevăr, ziarele ungureştĭ anunţă, că D. Charles Georgi, locuitor în Paris, strada Lafitte No. 58, a intentat o acţiune în calomnie tuturor ziarelor ungureşti, carĭ s'aŭ ocupat de afacerea iluminatuluĭ din Seghedin.

D. Georgi a angajat de apărător al săŭ, pe cel maĭ distins advocat din Budapesta, anume Carol Eötvös.

***

Magyar Hirlap *anunţă, că imediat după terminarea procesuluĭ din Galaţi, D. Georgi va intenta o identică acţiune în contra întregeĭ prese romîne, precum şi în contra «calomniilor» cuprinse în ordonanţa D-luĭ judecătorului de instrucţie Caracaş, pentru a dovedi inexactitatea tuturor acuzărilor ce s'aŭ formulat în contra sa.*

Să poftească!

D. Eugen Stătescu şi-a anunţat întoarcerea în ţară pe la 20 August, pentru a lua parte la conferinţele intime, pe carĭ le vor ţine liberaliĭ în vederea eventualeĭ disolvărĭ a Corpurilor legiuitoare.

După noua împărţire a Capitaleĭ, s'aŭ desfiinţat barierile Moşiĭ, Colentina II, Pantelimon II, Zalhanaua şi Piscu.

Ast-fel aŭ maĭ rămas în fiinţă numaĭ 17 bariere.

O reabilitare.

Acum 9 anĭ, în Noembre 1886, s'a sustras la poşta din T.-Măgurele un plic, care conţinea 2320 de leĭ în bilete de bancă.

Această sustragere a provocat destulă senzaţie pe atuncĭ şi toate ziarele s'aŭ ocupat pe larg de afacerea asta, maĭ ales din cauză că administraţia locală a faimosuluĭ Kiriţopolu acuza ca autor al sustrageriĭ pe un funcţionar de la poştă, anume Grigore Ionescu, un om care nu voise să intre în gaşca luĭ Kiriţopolu şi refuzase să înfiinţeze cabinetul negru la poştă.

***

Judecătorul de instrucţie de pe atuncĭ, D. Zottu, actual preşedinte al tribunaluluĭ din Constanţa avea ordin să scoaţă cu orĭ ce preţ vinovat pe Gr. Ionescu. Acesta a fost imediat destituit şi ţinut în prevenţie aproape treĭ lunĭ, de şi probase pînă la evidenţă, că adevăratul autor al furtuluĭ era factorul postal Popescu.

In anul 1887 tribunalul a achitat pe Gr. Ionescu neexistînd în potriva luĭ nicĭ măcar o probă morală, necum probe materiale.

Cu toate aceste el n'a *fost reintegrat în postul săŭ; şefiĭ săĭ continuaŭ a-l bănui, căcĭ adevăratul vinovat nu fusese dovedit.*

***

Abia în anul 1889, D. Sutzu, fost director general al poştelor şi telegrafelor, l'a reintegrat cu rezerva însă, de a-ĭ menţine notele rele ce i s'aŭ dat cu treĭ anĭ în urmă.

De atuncĭ D. Gr. Ionescu a făcut numeroase reclamaţiĭ cerînd să i se şteargă notele rele pe baza sentinţeĭ de achitare a tribunaluluĭ; cu atît maĭ vîrtos că aceste note îl împiedicaŭ la avansare şi azĭ sub-alterniĭ săĭ de odinioară i-aŭ devenit toţĭ şefĭ.

Nu s'a făcut, însă, nimic.

***

In anul acesta se întîmplă la poşta centrală din Capitală sustragerea caseteĭ cu 12,000 leĭ de către factorul Popescu. *Acelaş Popescu pentru care a suferit atît de mult D. Gr. Ionescu.*

Cum află despre aceasta, D. Gr. Ionescu vine în Capitală şi depune o plîngere la parchet, cerînd reînoirea procesuluĭ din 1886 şi revizuirea instrucţieĭ făcute atuncĭ de D. Zottu.

D. Em. Miclescu, judecător de instrucţie, însărcinat cu instruirea furtuluĭ caseteĭ, îşĭ întinde instrucţia şi asupra sustrageriĭ pliculuĭ de valoare în cestiune şi izbuteşte să determine pe factorul Popescu să facă mărturisirĭ complecte şi categorice, dîndu-se ast-fel deplină satisfacţie D-luĭ Gr. Ionescu, care a stat timp de 9 anĭ sub apăsarea morală a ordonanţeĭ judecătoruluĭ de instrucţie Zottu şi timp de 9 anĭ a fost mereŭ bănuit, cu toată sentinţa de achitare a tribunaluluĭ din T.-Măgurele.

D. judecător de instrucţie Em. Miclescu prin ordonanţa sa din Maiŭ a. c. aduce elogiĭ D-luĭ Gr. Ionescu şi recunoaşte că n'are absolut nicĭ cea maĭ mică vină în sustragerea scrisoriĭ de valoare.

***

Lucrurile ast-fel lămurite, nu maĭ rămîne de cît ca D. Cezianu, directorul general al poştelor şi telegrafelor, să dea şi D-sa o deplînă satisfacţie D-luĭ Ionescu, ştergîndu'ĭ notele rele.

D. P. P. Carp va lua Marţĭ interimul ministeruluĭ de interne pe tot timpul absenţeĭ D-luĭ L. Catargiu.

Cetitoriĭ vor găsi azĭ, la pagina a 4-a urmarea romanuluĭ: *Cine'ĭ Ucigaşul?*

Sîntem siguri că No. 21 al cunoscutuluĭ ziar ţivil şi cazon *Moş Teacă*, apărut astă-zĭ, va fi foarte gustat de cititoriĭ amatorĭ de distracţiĭ inteligente. Grăbiţi-vă dacă voiţĭ să'l citiţĭ, căcĭ chioşcurile de ziare vor fi asaltate de legiunĭ de cumpărătorĭ!

Marţĭ după amiazĭ se va ţine un consiliŭ de miniştri, care se va ocupa cu mişcarea prefectorială.

D. Lascar Catargiu se va întoarce mîine seară în Capitală şi-apoĭ Marţĭ seara va pleca la Constanţa, unde va sta două săptămînĭ.

De la Constanţa primul ministru va pleca la Golăşeĭ unde va sta pînă la finele luneĭ curente.

„Adevĕrul Ilustrat" de Duminică va conţine patru admirabile ilustraţiĭ:

Pôrtretul luĭ Frederich Engels.

Un Orfeŭ modern, scenă din viaţa ciobănească

Nevinovăţia cîinelul.

D. Marghiloman în desperare.

Acest număr din „Adevĕrul Ilustrat" va maĭ conţine şi o foarte nostimă experienţă de fizică amuzantă, cu gravură, intitulată: „*Revista Floteĭ*" precum şi **sfîrşitul** din interesantul roman „*Cine-i ucigaşul.*"

PLÎNGERI

Popă lacom

Femeia Catrina Văduva din comuna Hănguleştĭ, judeţul Rîmnicul-Sărat ne adresează următoarea plîngere.

Acum opt anĭ femeia convenise cu preotul Andronachi Anghelescu din aceiaşĭ comună ca să îĭ vîndă 11 pogoane de pămînt. Fac actele şi merg la tribunal ca să le întărească. Preotul spune însă femeieĭ să declare la tribunal că a primit baniĭ căcĭ i-ĭ dă el maĭ în urmă.

Opt anĭ însă aŭ trecut de atuncĭ şi nicĭ o lescae n'a văzut femeia de la St.-Sa. Inaintea instanţelor judiciare unde a fost reclamat, preotul a fost condamnat să plătească 2000 fr. şi să înapoieze pămîntul.

La toamnă procesul urmînd a veni înaintea curţiĭ de Apel din Bucureştĭ preotul nădăjdueşte de astă-dată a cîştiga căcĭ a cumpărat şase martorĭ dîndu-le cîte o sută de leĭ de fie care ca să spună că a dat baniĭ femeeĭ. Declaraţia aceasta a făcut'o preotul faţă cu maĭ mulţĭ locuitorĭ din Hănguleştĭ.

Sermana femeie comunicîndu-ne temerea sa ni se maĭ plînge că a sărăcit cu desăvîrşire judecîndu-se cu preotul, iar acum nu ştie ce să se maĭ facă faţă cu manoperile întrebuinţate de lacomul preot pentru a o jăfui.

O denunţare însă s'a făcut D-luĭ procuror general de către maĭ mulţĭ consătenĭ aĭ văduveĭ în privinţa martorilor propuşĭ de popa Anghelescu.

Din parte-ne atragem serioasa atenţiune a D-luĭ procuror general asupra acestuĭ fapt, în speranţa că nu va îngădui să se săvîrşiască această jăfuire proiectată de popă.

Aniversarea luĭ 1870

BERLIN, 4 August. — Două regimente de dragonĭ aĭ gardeĭ aŭ serbat azĭ aniversarea bătălieĭ de la Mars-la-Tour.

MARS-LA-TOUR, 4 Aug. — Peste 10,000 de persoane aŭ asistat la ceremonia comemorativă a bătălieĭ de la 16 (4) August 1870. Subprefectul şi preotul aŭ rostit discursurĭ patriotice. Serviciul religios s'a celebrat afară pe cîmp.

Maĭ mulţĭ veteranĭ germanĭ aŭ asistat la ceremonie. Nicĭ un incident.

Iar anarhiştiĭ

ANCONA, 4 August. — Poliţia a arestat azĭ dimineaţă pe Umberto Bernadelli, pe cînd afişa nişte manifeste anarchiste făcînd lauda luĭ Caserio. S'aŭ confiscat maĭ multe sute de manifeste.

In acelaş timp izbucnia o bombă pe scara consulatuluĭ Francieĭ, ca semn de protestare în contra execuţiuneĭ luĭ Caserio.

Pagubele causate de explozie nu sînt marĭ.

Consulul şi familia sa nu eraŭ acasă.

Autorităţile caută cu activitate pe autoriĭ atentatuluĭ.

ROMA, 4 August. — O depeşă particulară din Ancona anunţă arestarea a doĭ indivizĭ bănuiţĭ, că ar fi autoriĭ exploziei de azĭ diminiaţă.

Conferinta interparlamentara

BRUXELLES, 4 August. — Conferinţa interparlamentară a adoptat o propunere care zice că îndată ce un Stat a declarat neutralitatea sa pe baza unor măsurĭ constituţionale, această neutralitate trebue să fie recunoscută de puterĭ.

Membriĭ conferinţeĭ vor întrebuinţa toată influenţa lor pentru a face ca această resoluţiune să fie presentată la una din viitoarele conferinţe diplomatice.

FOIŢA ZIARULUI «ADEVERUL»

18

BĂUTOAREA DE SINGE

PARTEA I-a

III

Mortimer şi Gilberta

— A! nu mă gîndeam la asta... zise Gilberta cutremurîndu-se şi făcînd instinctiv un pas spre uşa, ca şi pentru a se departa.

— Sunt convins, urmă Mortimer, şi pentru aceasta n'aş avea curajul să te blamez... Inţelegĭ însă primejdiile la carĭ te expuĭ... şi deşĭ mă cred de-asupra unor ast-fel de bănuielĭ, ştiŭ de mult că nu se pot brava fără primejdie.

Gilberta nu răspunse imediat.

Inima eĭ se strînsese sub influenţa unuĭ sentiment penibil.

Printr'o mişcare bruscă, aşa zicînd inconscientă, ea luă mîinile tînăruluĭ şi le duse cu pietate la buze.

— Aĭ dreptate, răspunse, şi vorbele d-tale mă luminează. Eŭ nu mă gîndeam la nimic. Ascultam numaĭ de emoţiunea firească pe care o simţeam; căcĭ acea acuzare mă zdrobise.

« Or-ce să spuĭ, iubeam pe contele, saŭ maĭ bine, dacă vreĭ, mă simţiam legată de dînsul, dacă nu prin amor, cel puţin prin afecţiunea cea maĭ sinceră.

«Aĭ venit d-ta, şi ceea ce aĭ spus a făcut lumină în inima mea... Mi se pare că din acel ceas în care aĭ vorbit şi aĭ convins pe judecătoriĭ meĭ, toată fiinţa mea s'a transformat, şi că mi-aĭ deschis orizonul uneĭ vieţĭ maĭ demne...

«A! iartă-mă, Domnule, dacă'ţĭ vorbesc aşa; dar nu sunt o femeie cu desăvîrşire pierdută; vezĭ d-ta; am fost mizerabilă, fără îndoială; am uitat într'una din zile exemplele de onoare ce mi se dăduseră... şi astăzĭ cu toată căderea şi nevrednicia mea... uite! dacă întîmplarea mi-ar aduce în cale un om de inimă... dacă Dumnezeŭ ar voi să'mĭ rezerve această bucurie de a mă odihni într'un sentiment adevărat, noŭ; dacă, însfrşit...

Gilberta se opri...

Işĭ trecuse mînile peste frunte şi plecase privirile-ĭ arzătoare la pămînt.

— Nu! nu! zise deodată, e cu neputinţă!... Sînt nebună... Prea tîrziŭ... e prea tîrziŭ!

Şi sculîndu-se să plece:

— Mă duc, adăogă; nu trebuia să vin... trebuia să mă gîndesc că nu e aci locul uneĭ femeĭ ca mine.

Făcu apoĭ cîţĭ-va paşĭ spre uşă.

— Adio dar, Domnule! maĭ zise fără a cuteza să ridice ochiĭ spre Mortimer; adio!... şi lasă-mĭ cel puţin speranţa că voiŭ putea să te revăd cîndva.

Mortimer făcu din cap un semn negativ.

— Mă tem, răspunse, că va fi foarte greŭ.

— Refuzĭ?

— Trebuie să plec.

— A!

— Mîine nu voĭ maĭ fi la Paris.

— Şi veĭ lipsi mult?

— Nu ştiŭ.

— Atuncĭ dar n'o să te maĭ văd?

— Posibil.

Gilberta strînse buzele ca şi cînd ar fi voit să oprească un suspin.

— Bine, bine, zise cu vocea stinsă, înţeleg. Totul s'a sfîrşit... Şi nicĭ odată, nicĭ o dată!... A! Domnule Motimer, nu ştiĭ cît eştĭ de crud!

Şi în prada unuĭ sentiment pe care nu'l putea stăpîni, cu inima zdrobită, cu capul pierdut, cu obrajiĭ roşiţĭ de umilire şi de ruşine, se repezi pe uşă afară şi o închise cu violenţă în urma eĭ.

Mortimer, un moment nehotărît în urma aceşteĭ scene, era cît p'acĭ că cedeze emoţiunii care-l cuprinsese şi să cheme îndărăt pe nenorocita femeie.

Dar alte preocupărĭ îĭ chemaŭ negreşit gîndul şi atenţia, căcĭ după cîte-va momente redevenise stăpîn pe sine.

Trecu în cabinetu-ĭ de lucru.

Apartamentul pe care-l ocupa dădea de o parte spre strada Tronchet, de ceal'altă spre strada Ferme-des-Maturins. Partea care da spre acéstă din urmă stradă se compunea dintr'o sofragerie şi un cabinet de lucru. Acolo sta Mortimer maĭ adesea; strada era maĭ puţin sgomotoasă, se găsia maĭ singur şi nu se temea de vizitatorĭ carĭ să-l plictisească.

O-dată în cabinetul luĭ, se aşeză la biuroŭ şi începu să scrie.

Apoĭ puse scrisoarea într'un plic incadrat în negru.

După ce scrise adresa, sună.

Un servitor veni.

— Louis, îĭ zise Mortimer, veĭ duce imediat chiar D-ta la adresă scrisoarea asta...

— Să aştept răspuns? întrebă servitorul.

— Maĭ ales... Dacă s'ar întîmpla ca persoana cuĭ îĭ e adresat biletul să nu fie acasă, veĭ aştepta pînă se va întoarce.

— Am înţeles.

— Ia o birjă, şi să nu pierzĭ vremea.

Servitorul îeşi.

Scrisoarea pe care ĭ-o dăduse stăpînul săŭ purta adresa următoare:

Domnuluĭ Balcam,
150, strada Reuilly, faubourg st. Antoine
Paris.

Mortimer stete la masă cîte-va momente, pe urmă îşĭ aprinse o ţigară şi se aşeză lîngă cămin, în care ardea focul pîlpăind.

Aşa trecu un ceas, în decursul căruia miĭ de gîndurĭ bizare îĭ trecură prin minte.

Din cînd în cînd, un fulger îĭ trecea prin ochĭ şi o mare bucurie părea a-ĭ lumina faţa; alte-orĭ, cîte un gest de mînie îĭ scăpa, pe cînd sub sprincenele-ĭ încreţita privirea-ĭ se umplea de amărăciune...

Dar maĭ adesea braţele-ĭ recădeaŭ obosite de-alungul corpuluĭ, dedea din cap cu descurajare şi buzele-ĭ murmuraŭ cuvintele incoerente.

Ce se petrecea în inima luĭ şi căruĭ sentiment trebuia să se atribuie dizordinea a căreĭ pradă era?

Peste un ceas servitorul pe care-l trimisese în strada Reuilly se întoarse.

Mortimer sări în sus.

— Eĭ bine? întrebă cu vioiciune.

Servitorul îĭ întinse răspunsul pe care el îl aştepta şi-l deschise cu un gest febril.

Răspunsul era tot atît de laconic ca şi întrebarea, — abia cîte-va rîndurĭ.

«Vino. — Efectul produs a fost excelent, — lipsa D-tale a produs nelinişte. — Surprinderea întoarceriĭ D-tale va face să isbucnească nişte sentimente ce se cercaŭ în zadar a se ascunde.

Balcam

Mortimer încuiă uşa care dădea spre apartamentul din strada Tronchet; apoĭ, după ce se asigură că era cu adevărat singur, se duse în odaia-ĭ de culcare şi procedă imediat la o transformare care trebuia să aibă o mare importanţă în ochiĭ luĭ, de oare-ce observă toate amănuntele cu grija cea maĭ minuţioasă.

Cînd isprăvi, era aproape de nerecunoscut.

Mortimer, cu aerul de mare senior englez, care-şĭ făcuse depoziţia înaintea Curţiĭ cu juraţĭ, dispăruse; şi în locul luĭ se arăta un simplu lucrător, curat şi bine îmbrăcat, ce e drept, dar avînd cu desăvîrşire aerul unuĭ om din popor.

Ast-fel deghizat, Mortimer coborî în strada Ferme şi o luă spre bulevard, unde se urcă pe imperiala unuĭ omnibus ce mergea la Bastilia.

Peste o jumătate de ceas se oprea la coloană şi se îndrepta spre mahalaua Saint-Antoine.

Mergea grăbit; — era fericit, faţa-ĭ exprima o mare bucurie.

Totdeauna domneşte o mare mişcare în acest cartier popular.... Trotuarele eraŭ pline de lume, dar Mortimer nu băga în seamă pe nimenĭ.

Mergea mereŭ înainte.

In sfîrşit o luă spre dreapta, pe strada Morché-Lenoir, şi se opri înaintea N-ruluĭ 20.

IV

Mama Doxia

Era o casă de aparenţă modestă, ale căreĭ apartamente eraŭ toate ocupate de familiĭ de lucrătorĭ.

Mortimer intră, dar abia ajunse pe pragul lojiĭ, un strigăt răsună şi portăreasa însăşĭ îĭ ieşi în cale.

(Va urma)

BURSA DE BUCURESCI

Cursul de la 5 August (17 August 1895

5% Renta r p	102	Acţ. B. agricole	240
5% Renta am.	100	Dacia-Romînia	419
5% „ (92—93	99	Naţionala	430
5% „ am.	97	Patria	100
3% Oblig. rur.	103	Construcţii	180
Pensiuni	286	SCHIMB	
5% Obl. c. Buc	99 1/4	Londra	25 23 1/2 21 1/4
5% „ (1890).	99 3/4	Paris	99 90 87 1/2
5% Fonc. rur.	95 1/4	Viena	208.07 3/4
6% „ urb.	101	Berlin	123 35.30
5% „ „	92 3/4	Belgia	99.15
5% „ „ Iaşi	88	Scont B. a.	8
6% Obl. bazalt	—	Avans. „ v.	6
Banca Naţ.	1585	„ C. dep.	6 1/2

Delegaţiĭ D-niĭ Kremer şi Auspach propun să se însărcineze preşedintele să se asigure dacă două saŭ maĭ multe guverne ar fi dispuse să ia iniţiativa de a resolva neînţelegerile lor prin mijloace pacînice.

Conferinţa a decis să se întruneascä anul viitor la Budapesta.

Răspunzînd uneĭ telegrame de salutărĭ regele exprimă toate urările sale pentru reuşita lucrărilor conferinţeĭ.

Conferinţa s'a închis.

Ştirĭ Mărunte

* Ni se comunică din Bacaŭ că comisarul de poliţie Rustea făcînd o inspecţiune cu privire la salubritate în curtea caselor uneĭ Doamne din acel oraş—poliţistul a avut o purtare atît de mojicească în cît Doamna s'a văzut nevoită să-l pălmuiască.

Facem atent pe D. Crupenski, şeful poliţieĭ din Bacăŭ asupra cestiuneĭ dacă şi mojic şi pălmuit Rustea maĭ poate ocupa încă funcţiunea ce i s'a încredinţat.

* Societatea studenţilor universitarĭ *Unirea* va ţine azĭ, Sîmbătă, la orele 9 seara o şedinţă extraordinară, fiind la ordinea zileĭ „chestiunĭ grave de la a căror soluţiune atîrnă interesele cele maĭ vitale ale societăţiĭ", — zice convocarea.

Din parlamentul englez

Cruzimĭ bulgare.— Chestia armenească.— Turcia ameninţată. — Afacerĭ intime

LONDRA, 4 August. — *Camera Comunelor.* „Sub-secretarul de stat D. Curzon a vorbit de cruzimile exercitate de către jefuitoriĭ bulgarĭ în satele turceştĭ şi de mustrările făcute în această privinţă guvernuluĭ bulgar.

Camera lorzilor. — Lord Salisbury declară, în privinţa chestiuneĭ armene că nicĭ o putere nu respectă cu maĭ multă scrupulositate ca Englitera menţinerea integrităţiĭ şi a independenţeĭ Turcieĭ aşa precum aŭ fost fixate prin tratatul din Berlin.

Dar dacă sultanul, temîndu-se ca nu cum-va să se aducă vr'o atingere prerogativelor sale personale, ar refuza de a lua măsurile ce-ĭ sînt sfătuite de puterĭ pentru a face să dispară din imperiul săŭ revolta şi anarhia, **nicĭ un tratat, nicĭ o simpatie nu ar fi în stare să menţie puterea sultanuluĭ.**

Vorbind apoĭ de rezultatul alegerilor, lord Salisbury zice că aceste alegerĭ sînt un avertisment pentru ţară care nu vrea resturnărĭ permanente.

Ţara doreşte îmbunătăţirĭ în lupta pentru existenţă şi în aceasta constă sarcina supremă a fie-căruĭ om de stat.

INTIMPLARI

Incercare de sinucidere.—Astă noapte pe la 12 ore femeia Alexandrina Oprescu în virstă de 20 de anĭ, domiciliată în str. Casărmiĭ 27, a băut o soluţie de sublimat corosiv. Dîndu-ĭ se ajutoare la timp, femea a scăpat cu viaţa.

***

Alta.—O domnişoară anume Elena Tomescu, domiciliată în str. Vămilor 23 a băut o soluţiune de chibriturĭ şi într'o stare gravă a fost transportată la spitalul Brancovenesc.

Cauza care a îndemnat'o la acest act e o ceartă avută cu amantul eĭ, funcţionar la Casa de depunerĭ.

***

Călcat de trăsură. — O trăsură a fabriceĭ Patzac condusă de un vizitiu ungur anume Andreĭ, eşind din curtea fabriceĭ a călcat un copil de 2 anĭ şi jum. al locuitoruluĭ Vasile Marin din str. Măcelarĭ. Copilul a murit. Vizitiul a fost arestat

***

Spînzurat. - In Călăraşĭ, într'un bordeiŭ din marginea oraşuluĭ, s'a găsit spînzurat un bătrîn de 60 de anĭ anume Marcu Dumitru Bostangiu Se crede că mizeria l-a împins să se sinucidă

Abonamente de vilegiatură

In ţară:

O lună 3 leĭ; 15 zile leĭ 1.50

In străinătate:

O lună 5 leĭ; 15 zile leĭ 2.50.

EDIŢIA III

ULTIME INFORMATIUNI

Băile populare

Inaugurarea băilor.—Scopul băilor populare.—Aranjamentul interior.— Costul construcţieĭ.

Precum am anunţat, inaugurarea băilor populare din piaţa Bibescu-Vodă, se va face la 15 August cu mare solemnitate. In curînd decĭ populaţia săracă a Capitaleĭ va avea băĭ bune şi eftine căcĭ o bae nu va costa de cît 10 banĭ.

***

Palatul băilor populare este o adevărată podoabă a pieţeĭ Bibescu-Vodă.

Situat pe cheul Dîmboviţeĭ cu două faţade, una în spre cheŭ şi alta în spre piaţă, palatul ocupă una din cele maĭ frumoase poziţiunĭ.

D. Nicu Filipescu, cînd a luat iniţiativa înfiinţăriĭ acestor băĭ, n'a avut în vedere de cît higiena populaţieĭ sărace.

Totuşĭ, ca primăria să nu fie nevoită a cheltui mereŭ sume marĭ pentru întreţinerea acestor băĭ, D. Filipescu a hotărît ca etagiul de jos din spre piaţă şi din spre cheŭ să fie împărţit pentru opt prăvăliĭ, carĭ închiriate vor da un venit de vre-o 10.000 leĭ anual.

***

Interiorul băilor este admirabil aranjat după schiţele lucrate de D. Giulini, inginerul şef al lucrărilor nouĭ de la primărie şi după planul D-luĭ architect Magni.

Un portal frumos, cu coloane marĭ şi impozante, avînd în colţul pieţeĭ şi al cheuluĭ o marchiză elegantă, serveşte de intrare la băĭ. Din vestibul se deschid două uşĭ spre stînga şi dreapta în bufetul şi în cafeneaua băilor. In faţă e casa, de unde apoĭ se deschid două galeriĭ carĭ conduc, una la băile rezervate bărbaţilor, alta la băile destinate femeilor.

***

Toate băile sînt aşa numitele băĭ de aspersiune instalate în cabine micĭ şi elegante cu duşurĭ recĭ şi calde, ast-fel că amatorul poate combina el însuşĭ temperatura apeĭ cum îĭ convine maĭ bine. Pentru fie-care baie duşul cald dă o cantitate de 50 de litri apă caldă de 40 de grade.

Ast-fel de cabine, băĭ de aspersiune, sînt 15 pentru bărbaţĭ şi 11 pentru femeĭ.

Cabinele femeilor sînt maĭ marĭ, căcĭ în ele se află şi cîte un dinap de dezbrăcat, precum şi cîte un scaun turcesc pentru duşurĭ.

Bărbaţiĭ aŭ 43 de cabine separate de dezbrăcat, fie-care cu cîte o cheie deosebită.

Pardoseala pretutindenĭ e de bazalt artificial.

***

E apoĭ bazinul, un bazin cum nu este altul în Bucureştĭ.

In adevăr acest bazin în lungime de vr'o 18 metri şi în lărgime de vr-o zece este de o rară eleganţă. In fund e un delfin artistic aşezat pe o miniatură de sticlă din care curge apă rece de băut. In stînga sînt patru duşurĭ de vară, apoĭ o uşă care se deschide în sala cabinelor.

Bazinul, în care se pot scălda deodată 300 de persoane, este de o adîncime de douĭ metri şi 50 de centimetri.

Privăţile sînt toate curate, cu table de marmoră şi făcute după sistemul *tout à l'égout*; la extremitatea palatuluĭ, înspre piaţă, se află şi privăţĭ publice.

***

In etagiŭ se află un apartament elegant compus din cincĭ camere marĭ, un antreŭ, o galerie şi o bucătărie; acest apartament cu un balcon mare şi frumos spre cheŭ, ar putea fi închiriat cu treĭ miĭ de leĭ.

Intregul palat a costat 168,099 de leĭ.

In general, băile populare îţĭ produc impresia unor băĭ, carĭ corespund în toate cerinţelor moderne şi ele întrec în eleganţă, în lux, în comoditate şi în aranjament toate băile existente din Capitală.

In această privinţă populaţia săracă va fi de sigur, invidiată de aceĭ carĭ frecuentează hodorogitele băĭ ale Eforieĭ.

Biuroul Ligeĭ Culturale a primit din partea D-luĭ V. A. Urechiă următoarea telegramă privitoare la alegerea oraşuluĭ Budapesta ca loc de întîlnire a viitoareĭ conferinţe interparlamentare:

Bruxelles, 4 August.— Jokai invită conferinţa la Budapesta. *Urechiă* a depus o moţiune arătînd imposibilitatea participăriĭ cîtă vreme durează regimul asupritor de naţionalităţĭ şi staŭ în lemniţă atîtea victime. Această declaraţie produse impresie adîncă, şi fu urmată de aplause. *In urma prealabileĭ declaraţiĭ a biuroului, că alegerea Budapesteĭ pentru 1896 nu înseamnă de loc aprobarea şi legitimarea situaţieĭ interne din Ungaria* şi ne fiind alt oraş propus, — s'a admis Budapesta.

Azĭ dimineaţă a sosit în Capitală D Dimitrie Sturza.

Raportul poliţieĭ arată că maĭ multe zecĭ de kilograme de pîine aŭ fost confiscate de oare-ce nu aveaŭ greutatea cuvenită.

Ar trebui ca acest scandal să înceteze odată, pedepsindu-se aspru brutariĭ carĭ jăfuesc ast-fel lumea.

Erĭ s'a ţinut în Capitală un consiliŭ de miniştri la care aŭ luat parte D-niĭ Carp, Tache Ionescu, Olănescu şi general Poenaru.

In treacăt s'a vorbit şi de scandalul general Lahovari-Catargiu.

Cu trenul de 8 şi 35 a plecat astă-zĭ la Sinaia D-nul Tache Ionescu pentru a da seamă D-luĭ Lascar Catargiu de cele ce s'aŭ discutat în consiliul de miniştri ţinut erĭ în Capitală.

Ni se scrie din Focşanĭ că bătrînul Solomon Sibalis posedind acuma o frumoasă avere, văzindu-se ajuns în cea maĭ înaintată virstă şi nevoind a lăsa urmaşilor săĭ un nume pătat, doreşte a achita foştilor săĭ creditorĭ, diferinţa pînă la achitarea datoriilor sale peste ceĭ 30 40% cu carĭ s'a învoit acum cîţĭ-va anĭ, cînd se afla într'o posiţie genantă.

Avis creditorilor.

„Adevărul ilustrat" de mîine Duminică are următorul sumar:

Cronica săptămînală de *Const. C. Bacalbaşa.*

Zorĭ roşiĭ de *Const. Mille.*

In Iulie, versurĭ de *Artur Stavri.*

Frederich Engels, biografie.

Epigramă.

Neînţeles de *Gh. Silvan.*

Felurimĭ.

Mofturĭ.

Fizica amuzantă.

Cine-ĭ ucigaşul, roman, (sfîrşit).

Erĭ în comuna Ciochina din judeţul Ialomiţa un foc violent a distrus treĭ case ale unor locuitorĭ şi o contitate de recoltă netreerată. Focul a fost localizat cu ajutorul sătenilor.

Pentru telegramele de felicitare la zilele hotărîte, publicul e înştiinţat de direcţia telegrafelor să se presinte cu banĭ potriviţĭ la ghişeŭ pentru a nu se produce întîrziere

Publicul va putea schimba baniĭ la portar.

ULTIME TELEGRAME

PITSBURG, 4 August.—*O întrunire de 5,000 delegaţĭ aĭ socialiştilor Pensilvanieĭ occidentale, a adoptat o rezoluţiune care recomandă întrebuinţarea forţeĭ în favoarea irlandezilor şi formarea de corpurĭ secrete revoluţionare.*

NEW-YORK, 4 August. — După o depeşă a cuartieruluĭ general al insurgenţilor cubanĭ, un tren care a plecat din Havana cu voluntarĭ carĭ mergeaŭ să se bată în contra insurgenţilor, ar fi sărit în aer lîngă Bolondro.

Puţine persoane ar fi putut să scape.

BRUXELLES, 4 August.—La Cameră D-nul Wueste ia apărarea proiectuluĭ de lege scolară prezintat de guvern (sgomot, mişcare pe băncile socialiştilor).

Preşedintele este silit să suspende şedinţa.

După reluarea şedinţeĭ proiectul este adoptat cu 81 voturĭ contra 52 în a doua citire.— Aŭ fost două abţinerĭ.

BERNA, 4 August.—După consiliul naţional, consiliul Statelor a primit învoiala comercială cu Francia.

Această învoială va intra în vigoare Lunĭ.

BRUXELLES, 4 August.— In mina Anderloos, lîngă Charleroi, rupîndu-se frînghia unuĭ ascensor în care se aflaŭ 24 de minerĭ, 5 aŭ fost omorîţĭ şi ceĭ-l'alţĭ rănitĭ.

PETERSBURG, 4 August — Este vorba de a se organiza expoziţia de agricultură la Tobolsk. Aceasta ar fi prima expoziţiune în Siberia.

PARIS, 4 August.—Istoricul Auguste Geoffroy a murit.

BELGRAD, 4 August.—Regele Alexandru şi regina Nathalia aŭ plecat la miezul nopţiĭ în străinătate

Tîrgul cerealelor

Viena, 4 August 1895

Semnalăm cursurile de azĭ:

Griŭ de primăvară	1896	fl. 7.20
Griul de Toamnă	1895	fl. 6.71
Secara de primă-v.	1896	„ 6 21
„ de toamnă	1895	„ 5.81
Por. de Maiŭ-Iunie	1896	„ 4.92
Colza Aug.-Sept.		„ 9.65

Brăila 4 August 1895.

Griŭ cant. 36400 greut. 0/0k—61 1/2 preţul 7.25 — 10 50. — Secară cant. 2550 greut 0/0k preţul 8.72 1/2 7.65.—Sant Elen cant 4250 greut. 56 3/4 preţul 6.65.

Semaphore de Brăila

Starea civilă

Declaraţiunĭ de căsătorie

D. George Gr. Pană cu D-ra Maria Vasile Gal; D. Vasile I. Scordaliu cu D-ra Sara Ion C. Olteanu; D. Costache Ostroschy cu D-ra Maria Mihalache; D. Moritz Sturenn cu D-ra Iosephina Botter.

Licitaţiunĭ

Se publică spre cunoştinţa generală că, în ziua de 10 August 1895, orele 3 p m., se va ţine licitaţie, la comandamentul corpuluĭ IV de armată, serviciul de geniŭ, strada Carol No. 44 Iaşĭ, pentru darea în antrepriză a construcţiuneĭ de şosele la cazarma regimentuluĭ 25 infanterie Vasluĭ, în sumă de 4000 leĭ (devizul No. 111).

Licitaţia se va ţine în conformitate cu legea comptabilităţeĭ publice.

Devizul, caietul de sarcine şi planul se pot vedea de amatorĭ, la serviciul de geniŭ, în toate zilele de lucru, între orele 3 6 p. m.

SPECTACOLE

Grădina Cişmegiuluĭ Sîmbătă şi Duminică 6 August grandioase.

Sărbărĭ Populare

date de Societatea Preseĭ şi Expoziţia Cooperatorilor, organizaţie extraordinară

Mare bătae de florĭ

Procesiunĭ comice. — Trăsurĭ decorate. — Presa luptătoare Serpentine şi Confetti

Jocul de tot soiul—Drumu de fer Universal. — Fonograful naţional —Omul zburătorĭ. Florĭ! Florĭ! Florĭ! Carele inflorate, chioşcurile şi grupurile vor fi fotografiate. Iluminaţie strălucită —Muzica în abundenţă. Briliante focurĭ de artificiĭ. Cascadele aprinse.—Stelele multicolare.—Vulcanul în aprindere Mare concurs de velocipede Alergărĭ senzaţionale cu premiĭ între orele 6 7 după amiază.

Succesul zileĭ „Marea bătaie de florĭ!" va fi ast-fel organizată în cît tot publicul să poată participa. Intrarea numaĭ 50 banĭ de persoană.

***

Grădina Paţac. — In toate serile reprezentaţiĭ variate cu program nou.

Grădina Casino.—In fie-care seară concert de muzică militară

***

Kioşcul Lukianof (grădina Cismegiŭ) — In toate serile concert vocal dat de o trupă numeroasă de coriştĭ.

***

Grădina Hugo. Primul debut al duetiştilor **Corelly**; pentru prima oară: Princesa spalatoreasă, Baroneasa de la ţară. In fie-care seară program schimbat.

PETRECERI

Societ. gen. a Funcţionarilor comercialĭ secţia centrală, va da o mare serbare cîmpenească în grădina Băicoianu, Duminică 6 August 1895. Preţul intrăreĭ pentru un cavaler 1 leŭ, pentru o damă 50 de banĭ.

***

Sala Dacia. — Sîmbătă 12 August 1895 va avea loc *o mare serată dansantă* organizată de **Societatea lucrătoarelor din Romînia „Propăşirea"** în folosul sporireĭ fonduluĭ societăţeĭ. Sala va fi frumos decorată, maĭ multe surprize, bătăĭ de florĭ, confetti, serpentine şi diferite alte distracţiĭ foarte amusante. La ora 12 din noapte *un mare cotilion* cu diferite cadourĭ aduse expres din străinătate. Două muziceĭ. Intrarea pentru o persoană 1 leŭ, pentru o familie 2 leĭ.

FOIȚA ZIARULUI «ADEVERUL» 111

JULES MARY

Cine'ĭ Ucigaşul ?

Partea a treia

Amorurile luĭ Collivet

XIII

In acelaş moment speriat, făcu un pas îndărăt.

Treĭ oamenĭ îl salutară, cu zîmbetul pe buze: Loiseau şi Chaumont, cu revolverul întins, îĭ ameninţaŭ capul, şi şeful, cu o lovitură de baston, îĭ dete jos arma din mînă...

Collivet scoase un muget de fiară.

Şi cu o altă săritură, tot ca de fiară, se repezi spre Marinetta.

Ridică pumnul de-asupra capuluĭ tinereĭ femeĭ...

Dar Loiseau, sosi la timp ca să-ĭ prinză mîna şi să-ĭ pună cătuşele.

Collivet era perdut.

— Incet, încet dragă Collivet' zicea Loiseau; fiĭ cu minte drăguţă.

Collivet îĭ aruncă o privire sîngerîndă şi nu răspunse nimic.

Şeful se duse la masa de scris şi luă hîrtia.

— Nu e iscălită, zise, dar puţin importă. Am auzit toată conversaţia .. Afacerea va fi foarte simplă... Şi cunosc o mulţime de oamenĭ de treabă carĭ vor fi foarte mulţumiţĭ... Inainte, Collivet.

Il ridicară şi-l împinseră înainte.

Mizerabilul era zdrobit.

Şeful siguranţeĭ salută pe Marinetta.

Şi d-tale, doamnă, aceştĭ oamenĭ de treabă o să-şĭ datorească fericirea lor, numaĭ d-tale... devotamentuĭ d-tale, pentru că îţĭ puneaĭ în primejdie viaţa... cu acest om...

Eă nu răspunse nimic.

Dar după ce toţĭ plecară şi ea rămase singură, murmură:

— Am răsbunat pe Suzana!

Apoĭ isbucni în hohote de plîns.

XV

Collivet era la închisoare.

Acum Haudecoeur putea să pretindă revizuirea procesuluĭ seŭ.

El aflase despre arestarea luĭ Collivet dela Jean Demarr, care fusese prevestit din partea şefuluĭ siguranţeĭ.

Loiseau plecă în aceiaşĭ zi la Rivaudière.

Seara sosi.

Ajungînd la casa luĭ moş Morellet, prin fereastră văzu pe bătrîn la masă, făcînd socotelĭ într'un registru, şi lîngă el pe Haudecoeur fumînd din pipă şi citind o gazetă.

Bătu la uşă.

Ceĭ doĭ oamenĭ ridicară capul neliniştiţĭ.

Morellet aruncă condeiul şi Haudecoeur lăsă gazeta.

— Cine e? întrebă bătrînul.

Loiseau nu răspunse.

Se gîndea că auzindu-ĭ numele Haudecoeur avea să se sperie, să fugă în pădure, ş'atuncĭ cum să-l maĭ găsiască?

Nu trebuia să se întîmple aşa.

Bătu încă odată.

Morellet se îndreptă spre uşă, dar zise evadatuluĭ:

— Staĭ pe lîngă fereastra din dos, şi la cea maĭ mică primejdie şterge-o... Aĭ parola la d-ta?

— Da, pentru câte-va zile.

Morellet se duce să deschiză.

Loisau pricepu îndată mĕsurile de precauţiune luate.

Se grăbi să zică:

Nu te teme... Vin ca prieten... Staĭ, opreste-te !!

Dar fugarul sărise deja pe fereastră şi alerga prin întuneric spre pădure.

Loiseau începu să înjure.

Se repezi pe urmele fugaruluĭ:

— Heĭ Haudecour! opreşte-te!.... Eştĭ scăpat... veniam să-ţĭ spun.... Iţĭ dau cuvîntul meŭ de onoare!

Haudecoeur nu-l auzia oare?

Alerga mereŭ înainte....

Fără îndoială Loiseau l'ar fi perdut din vedere, dacă întîmplarea nu l'ar fi făcut să se împedice de o greblă.

Căzu aşa de rĕŭ că se lovi cu capul de coada grebleĭ şi rĕmase câte-va momente ameţit.

Loiseau, de-abia maĭ suflînd, îl ajunse.

Haudecoeur îşĭ revenia tocmaĭ în simţire.

Văzînd pe Loiseau lîngă dînsul, voi să se ridice.

Loiseau începu să rîză.

— A nu! destul a fost; fiĭ pe pace, la dracu!... Orĭ eştĭ surd?... De cincĭ minute de cînd îţĭ strig să te opreştĭ.

Tăcu, respirînd adînc.

Haudecoeur, foarte liniştit, foarte hotărît, îĭ zise:

— Ascultă, domnule... Eŭ nu maĭ vreaŭ să mă întorc în închisoare. Prin urmare să ştiĭ că n'am să mă las să mă arestezĭ.

— Eĭ vezĭ, eŭ zic că tot aĭ să te laşĭ...

— Niciodată!

— Facem un rămăşag?

— Niciodată!

— Pariez pe un litru pe care să-l bem la Rolleboise, că aĭ să te întorcĭ la închisoare, şi încă de bună voie...

De astă dată Haudecoeur tăcu.

Siguranţa luĭ Loiseau îĭ mai potolea emoţiunea.

— Vorbeşte, domnule Loiseau, vorbeşte,

— Pentru asta am venit.

— Aducĭ poate vr'o ştire bună?

— Collivet e arestat.

— Şi a mărturisit crima?

— A mărturisit-o.

— Doamne, dumnezeule!

Şi o emoţiune de altă natură îl cuprinse acum.

Incepu să tremure.

— Aide, linişteşte-te!...

«Inţelegĭ acum pentru ce zicĭ că trebue să te întorcĭ la închisoare?

«Pentru ca procesul d-tale să fie revizuit, trebue să fiĭ judecat din noŭ, şi pentru ca să fie condamnat Collivet, trebue maĭ întîiŭ să fiĭ achitat d-ta...

«Decĭ, am venit să te iaŭ...

— Ah, domnule Loiseau! sunt fericit, sunt fericit...

«Şi acum, Haudecoenr, zise Loiseau rîzînd, în numele legiĭ, te arestez!...

XVI

A doua zi, a Paris, Haudecoeur se constitui prizioner.

Fu trimis la Conciergerie, unde i se dete o odaie particulară.

Deja zgomotul aceste afacerĭ se împrăştiase. Se ştia că adevăratul vinovat era arestat si că arestarea luĭ Haudecoeur nu era decît o formalitate administrativă.

Dar formalitătile astea sunt lungĭ şi maĭ trecură aproape două lunĭ pînă cînd Collivet fu adus cu Haudecoeur înaintea juraţilor.

Desbaterile nu ţinură decît o şedinţă.

In decursul instrucţieĭ, Collivet încercase de maĭ multe orĭ să revină esupra mărturisirilor sale.

In cele din urmă văzînd însă că probele împotriva luĭ era prea grele, se lăsă în voia sorţiĭ şi nn se maĭ apără.

Inaintea Curţiĭ avu o atitudine ciudată.

Ţinea ochiĭ mereŭ închişĭ, ca şi cînd n'ar maĭ fi vrut să vază nimic din ce se petrecea în jurul luĭ.

Preşedintele îl întrebă.

El răspunse fără a deschide ochiĭ, repede şi grăbindu-se parcă să termine cît maĭ curînd.

Apoĭ rămase nemişcat, cu capul plecat, par'c'ar fi adormit...

Numaĭ odată se cutremură,—cînd mulţimea nemaĭ putînd să-şĭ stăpînească indignarea la auzul amănuntelor cum Collivet căutase să se scape de Haudecoeur începu să murmure...

Presedintele trebui să ameninţe cu evacuarea săleĭ.

Apoĭ nimic nu se maĭ zugrăvi pe acea faţă palidă, nicĭ cînd juraţiĭ se retraseră în camera de chibzuire, nicĭ cînd primul jurat anunţă verdictul, nicĭ cînd preşedintele pronunţă sentinţa:

«Condamnat la munca silnică pe viaţă». Jandarmiĭ îl duseră ca pe un pachet.

Presedintele se adresă apoĭ către Haudecoeur:

— Haudecoeur, eştĭ liber:

Haudecoeur răspunse zîmbind:

— Iţĭ mulţămesc, domnule preşedinte... Achitarea asta stiŭ că n'am furat-o...

Mulţimea îĭ făcu ovaţiĭ.

(Sfîrşitul în Adevărul ilustrat de mîine)